

— Чели сж я сичкитѣ...

Нѣма да скрижъ, че ме погѣдѣличка това внимание направено на едно мое чедо, отдавна заровено отъ мене въ плѣсенъта на забравата...

Азъ поблагодарихъ Х. за любезното обѣщание да ми прати критическитѣ разбори на младежитѣ, и се раздѣлихме.

*
*
*

На заранъта азъ приехъ отъ единъ разсилень тлѣстъ пакетъ съ книжя. Растворихъ го и намѣрохъ въ него осемнайсетъ тетрадки.

Повечето рѣкописи бѣхъ писани съ моливъ; имената на авторитѣ имъ бѣхъ прилѣжно истѣргани.

Прочитането на тие книжа ми донесе извънрѣдно удоволствие — смѣсено съ извѣстно вълнение. Азъ вниквахъ, като прѣзъ прозорче, въ вѣтрѣшността на дваистина ума, въ склада на мислитѣ, въ мировъзрѣнието, въ развитието, въ литературния вкусъ, въ силата на сжжде-нията, въ крѣгозоръ на тие млади умове още въ формация, които издавахъ присждата си надъ повѣстѣта и автора ѝ.

Повечето отъ тие прѣсжди, благоприятни, нѣкои даже твърдѣ ласкателни за тщеславното човѣче на тогова послѣдния, различавахъ се една отъ друга по гледнитѣ точки, както и по слога, по вникнуването, по приеми-тѣ на писането и сполуката на изложението, по заключенията; по язика, по външноститѣ, по форматътъ на хартията даже, по писмото и буквитѣ.

Една галерия отъ умове и характери — защото графологията е вече сестра на психологията — галерия, колкото разнообразна, толкозъ и поучителна — за мене.

По тоя начинъ, азъ се улучихъ въ странното положение на подседимъ и сждникъ, на изслѣдуемъ и изслѣ-